

Цьогорічні пасхальні свята брати Назар Лесів та Тарас Каблаш провели на славних козацьких землях запорізької області у мальовничому селі Снігурівка, яке пережило дуже не просту історію. Як повідомляють історичні довідки, з XIII по XX ст. село населяли німці, а у 40-х роках XX ст. сюди були примусово привезені переселенці із західних областей України

(переважно із львівської та тернопільської). Не легко довелось переселенцям на цих землях, проте любов до важкої праці та молитви допомогли їм організувати своє життя, та сьогодні село «неначе писанка». Вулички чисто заметені, дерева побілені, узбіччя біля кожного двору засаджені клумбами - краса! Та ще важче для переселених було організувати своє духовне життя у час радянської атеїстичної політики. Тому в селі тривалий час не було священика, а тільки з кінця 90-х сюди почали доїжджати отці із віддалених сіл. Сьогодні у Снігурівці служить о. Тарас Буричко, випускник Дрогобицької семінарії, який радо зголосився послужити у цьому селі.

Під час свого перебування у Снігурівці брати брали активну участь у проведенні богослужінь, допомагали парафіянам у прибиранні храму, в якому відбуваються ремонтні роботи. Багато приємних вражень залишилось після спілкування з снігурівчанами, які радо і щиро розповідали про своє не легке життя. Складний, сповнений терпіння життєвий шлях пройшли вони, та не могли приховати радість коли розповідали про те, як довго вони чекали, щоб у їхньому селі жив священик, який зможе розділити з ними щастя і горе, який вкаже їм шлях до Христа.

Швидко плине час... Непомітно минув і тиждень, який прожили брати на запорізькій землі, та не минуть приємні спогади і безцінний досвід, яким збагатились брати за цей короткий час. Тому складаємо щиро подяку Ректорату ДДС та духівнику братства о. Григорію Комару за надану можливість послужити для парафії с. Снігурівка та здобути такий корисний досвід.